

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Et betalingspåkrav henhører under de såkaldte summariske retsprocedurer. Proceduren er reguleret i § 265 ff. i lov nr. 160/2015 om civil retspleje (*zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok*) (i det følgende benævnt "CCP").

Et betalingspåkrav kan kun udstedes, hvis kravet vedrører retten til betaling af et pengebeløb på grundlag af faktiske omstændigheder, som fordringshaveren hævder foreligger, og om hvilke retten ikke er i tvivl, navnlig hvis disse faktiske omstændigheder er underbygget af dokumentbeviser. Retten kan træffe afgørelse om anmodningen, uden at sagsøgte høres, og uden at der afholdes retsmøde. I afgørelsen pålægges skyldneren at betale beløbet eller en del af det og betale sagsomkostningerne inden for en frist på 15 dage efter forkyndelsen eller at rejse en indsigelse inden for samme frist. Inden for rammerne af proceduren vedrørende betalingspåkrav anses rettens fastsættelse af sagsomkostningerne for at være en afgørelse.

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Nej, det er der ikke.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Brugen af proceduren er frivillig, idet formålet er at behandle sagen på en effektiv og omkostningseffektiv måde. Udstedelse af betalingspåkrav afhænger ikke af fordringshaverens udtrykkelige anmodning, idet en domstol kan udstede et betalingspåkrav, også selvom fordringshaveren har anmodet retten om at træffe afgørelse ved en dom.

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Hvis et betalingspåkrav skal forkyndes i udlandet, skal der udstedes et europæisk betalingspåkrav. Anmodningen om udstedelse af et europæisk betalingspåkrav indgives på formular A som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure.

1.2 Den kompetente domstol

Distriktsretten (*okresný súd*) er den kompetente ret i første instans. Sagen skal behandles af den ret, der har saglig og stedlig kompetence.

1.3 Formkrav

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Anvendelse af en formular i disse procedurer er ikke obligatorisk, men hvis fordringshaveren sammen med sin stævning indgiver en anmodning om udstedelse af et betalingspåkrav på en formular, der er offentliggjort på Slovakiets justitsministeries websted (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) <http://www.justice.gov.sk/>, vil retten, såfremt de lovbestemte betingelser for udstedelse af betalingspåkrav er opfyldt, og retsgebyrerne er betalt, udstede et betalingspåkrav inden for ti forretningsdage fra den dag, hvor betingelserne er opfyldt.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Repræsentation ved en advokat i disse sager kræves ikke.

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Der er tale om summariske procedurer, hvor sagen kun er baseret på de faktiske omstændigheder, som fordringshaveren hævder foreligger. Det er derfor nødvendigt, at de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for det krav, som fordringshaveren har fremsat, er tilstrækkeligt dokumenteret. Opfyldelsen af det fremsatte krav skal være objektivt berettiget.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Et krav skal dokumenteres ved, for eksempel, en kontrakt. I alle tilfælde skal det bevismateriale, som kravet hviler på, vedlægges kravet.

1.4 Afvisning af begæringen

Hvis retten ikke udsteder et betalingspåkrav, indleder den den procedure, der er beskrevet i § 168, stk. 1, i CCP, dvs. den procedure, der følges i enhver anden tvist.

Hvis kravet vedrører betaling af et pengebeløb på grundlag af en kontrakt, der er indgået med en forbruger, vil retten ikke udstede et betalingspåkrav, hvis kontrakten eller andre kontrakt dokumenter indeholder urimelige vilkår (jf. § 299, stk. 2, i CCP).

1.5 Klageadgang

Retsmidlet til anfægtelse af et betalingspåbud er indsigelse. Appel kan kun anvendes som retsmiddel til prøvelse af afgørelsen om sagsomkostningerne. Retten træffer afgørelse herom på summarisk grundlag, dvs. uden retsmøde.

1.6 Indsigelse

En indsigelse skal indgives til den udstedende ret senest 15 dage efter forkyndelsen af betalingspåkravet. Den skal begrundes. Der opkræves et retsgebyr for at rejse indsigelse.

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Så snart en sagsøgt har rejst indsigelse inden for den gældende frist på et relevant grundlag, annulleres betalingspåbuddet, og retten berammer et retsmøde.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

Er der ikke rejst indsigelse inden for fristen, opnår betalingspåkravet retskraft.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Det er en betingelse for, at betalingspåkrav kan opnå retskraft, at det forsynes med et stempel om, at det er endeligt og eksigibelt, og det gives af den ret, der har udstedt betalingspåkravet. Derefter skal der fremsættes en begæring om fuldbyrdelse.

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Hvis der ikke rejses indsigelse inden for den lovbestede frist, der gælder for at rejse indsigelse mod et betalingspåkrav, har påkravet samme retsvirkning som en eksigibel dom. En ekstraordinær appel kan i henhold til *Občiansky súdny poriadok* iværksættes med henblik på at anfægte en endelig afgørelse, men kun hvis alle krav ifølge lovgivningen er opfyldt. Muligheden for at iværksætte en ekstraordinær appel afhænger af omstændighederne og de faktiske forhold i hver enkelt sag.

Sidste opdatering: 14/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.